

med, for så har det virkning. Det andet har ikke rigtig nogen virkning. Hvis vi kan få et gennembrud og få fjernet alt, der ikke har selvdestruktion på, så har det betydning.

Kl. 16:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 16:21

Frank Aaen (EL):

Det er jo en fuldstændig forkert tankegang. Hvis man kan få over 100 lande til i Dublin at vedtage et totalt forbud mod klyngebomber, så har det selvfølgelig betydning, og så vil det selvfølgelig styrke Danmark i forhold til de forhandlinger, der er i FN-regi – naturligvis vil det da det.

Har man nogen sinde hørt om, at brede vedtagelser, der samler en lang række af verdens lande, svækker en forhandlingsposition? Det gør de ikke, der sker det modsatte. Det er derfor, det er en katastrofe, at Danmark har prøvet at indføre i debatten i Dublin, som handler om at indføre et totalt forbud, at der er gode klyngebomber, og at der er dårlige klyngebomber. Der er ingen gode klyngebomber. Det gælder alle klyngebomber, også dem, udenrigsministeren her taler for, at 10 pct. af alle de bomber, der bliver smidt, bliver efterladt som ueksploderede, og det er dem, der dræber børn og markarbejdere, når de prøver at komme ind på de områder, hvor bomberne er kastet.

Kl. 16:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:22

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Der er vi jo helt enige igen. Vi var også enige tidligere i dag, hr. Frank Aaen og jeg, og her er vi også enige. Dem, der blev efterladt, således at børn og markarbejdere kan komme til skade, efter krigshandlingerne er slut, vil vi have væk. Det er vi enige om. Hvis man indfører et totalforbud, har man altså sat sig i en situation, hvor man overhovedet ikke har nogen indflydelse. For de lande, som jeg nævnte, som bruger dem eller har mulighed for at bruge dem, eller som man kan forestille sig bruger dem, USA, Rusland, Kina, Israel, Indien osv., hvordan skal de forhandle med nogle, der har bundet sig fast på et totalforbud?

Hvis der kommer det ud af Dublin, at de her 100 lande forpligter sig til et totalforbud, så kan de da ikke dagen efter sige: Nå ja, for resten, det mener vi ikke alligevel. Det vil sige, at de 100 binder sig til en forhandlingsposition, som er

urokelig, og hvorfor i alverden tror man så, at man kan flytte dem, der virkelig har klyngevåben, som kan betyde noget?

Så findes der altså militære situationer, hvor klyngevåben er mindre skadelige end bomber. Hvis der er en invasionshær, er det altså bedre at ramme invasionshæren med klyngevåben end at smide kæmpe bomber ud, som smadrer hele infrastrukturen, broer osv. Så der er situationer, hvor de er bedre. Det er derfor, de bruges. Derfor skal vi have de våben væk, som skader civile, og det er det, den danske position er, og den bliver ikke hjulpet af et totalforbud, der derefter er urokeligt i forhandlingerne.

Kl. 16:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 16:23

Frank Aaen (EL):

Det, der er mulighed for i Dublin, og som jeg synes Danmark aktivt skulle medvirke til, er at samle et meget stort antal af verdens lande, måske over 100, der skriver under på en traktat, der siger, at disse lande – selvfølgelig ikke dem, der ikke har skrevet under – går ind for et globalt forbud mod klyngebomber. Det vil naturligvis være et enormt fremskridt, når man går til forhandlinger med andre lande, som ikke er med, for at presse dem til også at forbyde brugen af klyngebomber.

Jeg kan slet ikke forstå, at udenrigsministeren ikke kan sætte sig ind i, at det er den tankegang, der er, og som er den, der virker, nemlig at når man samler så mange lande – og der er mulighed for at gøre det – så presser man USA og de andre lande, som ønsker at bruge klyngebomber. Derfor forskertser Danmark en mulighed for at stå stærkere i forhandlingerne ved ikke at få en vedtagelse i Dublin, der er så stærk som mulig, men faktisk arbejder der for at svække den. Og jeg synes, det er meget skammeligt, at Danmark har meldt sig ind i den klub af lande, som ønsker at svække det forslag til traktat, der faktisk forhandles om i Dublin.

Kl. 16:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:24

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

[Lydudfald]... traktat er jo værdiløs. Den er jo ikke mere værd end det papir, som hr. Frank Aaen står med, for alle de lande, hr. Frank Aaen nævner, bruger dem jo ikke eller har dem ikke eller har udfaset dem, hvorimod de lande, som